

Sy-li spěwal,
Pitnje džělat,
Stowja će
Swójbnj statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Najoj mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwas
Swěrnje džělat
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z ajebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Klěž Bóh poda,
Wokřew će. †

• Sserbske njedželske lopjeno. •

W Budyščinje, 9. měrza 1924.

Čištěč a waltad Smolerjež knihičisćečnje a knihaćnje sap. družst. s wobm. ruč. w Budyščinje.
Waltadja lóždu hobotu a plaći na měrza 10 hótach pjenjeřlow.

Invocavit.

1. kniha Móšafowe 3, 1—6.

W Dinant w Belgiskej, tam hdžež hu pschi sapočatku san-
dženeje wójny tač čžežto wojowali a hdžež je tač někotry s naschich
lubnych hwoje žiwjenje sa wóztuny kraj woprowat, steja wšchšche
durjow katoliskeje zyrkwoje te hłowa: To je dom žiwcho Boha!
Wodlscje ho tehobla i njemu a čžežje jeho pschitomosć, abo
njepschindžje radšcho nuts! Tute šhutne hłowa móžemy tež
na durje hwojateho póstneho templa jako napřimo napřacž. Je
to hame napominanje, kiž nam se sanđženych dnjow tam pschi
horje Goreb napschecžimo kliczi: njestupaj hem; wu'uj twoje
čziije i twojeju nohow; pschetož to město, na kotrymž stejiš, je
hwojata semja. Gethsemane a Golgatha stej něšto wot hwojateje
Božeje semje, tamne pohwoječene psches krawny pót póstneho
krala, kiž tam ho modlesche, a tute pschekraňjone psches křew
nřejazeho muža i čžežnowej křonu. Do tuteho templa stupi
šchescžanstwo i dženkniškej njedželu, do tuteho templa, kiž nam
telko wo Božej lubosći ale runje telko wo čžlowješkich hrěchach
powjeda. A na hrěchach mamy my wšchitzy džěl; hdžž ras we
čžichich hodžinach do ho džemy, budžemy tač někotru ranu w na-
schim šnutstownym žiwjenju spóšnacž, rany, kiž je hrěch nam
bił. Je ho wospjetowata na naž a w naž ta stara a tola pschezo
saho nowa stawisna sanđženych dnjow, wo kotrejž w naschim
telšče čžitamy. Haj, my móžemy runje won na rospominanje
nascheho telšta pišacž:

„„Ta stawisna wo přenim hrěschnym padže nascha wšchěch
stawisna.

Wona pokasuje nam 1. Stač i hrěchaj pschindže, 2. wona

dopomni naž na naschu wulku winu a 3. wona pokasuje naž
i naschemu sbóžnikaj a wumóžnikaj.

1. S naschjeje stawisny rěčzi i nam jara mudre a šrate wob-
težbowanje. Wobhladaž hěbi ras hada. Swontownje je hładki,
blyščež ho we wšchěch barbach, hdžž Bože hłoncžto ho hwočžti,
ale šnutstownje je pošny šalšchnosćje a ščosćje. Had je wobras
hrěcha. Hdžž čžlowješkej ho bliži a jeho pschewinycž chze, dha
hłubi jemu wšcho móžne a wonhlada jako wopratođžita njewino-
watošć, jenož, so by čžlowješ jemu jedyn porst dač. Ale w tu-
tym wofomiku jeho tež hižo twjerdže šapschinnje, a přeni kro-
čel i padu je čžinjent. — Had bliži ho čžlowješkej, bjes teho š-
nicžo njewidži, wón potaji ho, ale je prawy wofomik pschichoł,
potom wobjima hwoj wopor a čžlowješ njemóže ho wjazh wu-
hwohodžicž. Tač kača hrěch psched durjemi wutrobny wo dnjo a
w nožy, a je ho prawy wofomik bližil, potom šacžehnje do wutra-
by a bėda čžlowješkej, wón dyrbi hrěšćicž, wón budže wotročž
hrěcha a škaženja. — Wobhladažmy hěbi nasch telšt hiščežje
bliže. Dha widžimy tsi nadbėhi. Prawy hejtman wupóhla do
bitny patrouille, so by wjedžat, hdže nješchecžel steji a tač hlyny
wón je. Zyle tač čžini špřetowat wo naschkej stawisnje. Wón staji
žebu na pruhu. Wona wě jara derje, so je jej Bóh hacž na
jedyn šchtom žyly paradis dač, a wona je tač špołojom najpřjedy.
Ale dha pschiwola jej špřetowat, kač móže jenož Bóh tón jedyn
šchtom tebi šakacž. Wón ma tač křaňne pľody a ty nješmėšch
je wužiwacž. To tola žana hwohodnosć njeje! Hdže wostanje
jenož Boža lubosć, hdžž móže to šakacž. Bóh njeje tón dobro-
čžitny ale wjele bóle jedyn šurowjenz, kiž njecha tebi nicžo
popšchecž. — Pschecželo, hly tež hižo tajte hłoby hlyšchak? Šelko
lubosćje a dobroty hly wot twojeho Boha i twojich mlodnych lět

sem šonit, ale dha dowoli febi swět dženka hiščeje prajicj, njeje wěrnno, so je Bóh luboscj. Sewať njeby ženje pschidacj mohł, so so we wójniskich lětach tať mordowachu. A kelko staroscjow a boľoscjow je psches to na cžłowiske džeczi p'chinješt! — A so spytowať dže cže wot fšheszczanstwa wotwjeszcz. Wón praji: „Fšheszczanstwo je nje'p'heczejel wscheho praweho wješkela, zyrkej wosmjje tebi tvojju swobodnoszcz, dži jenož wot zyrkweje prjecz a wužiwaj twoje žiwjenje, pschetož by jenož jóntrócž živy. — A nětko druchi nadbėh, wón je hižo khtutnišchi. Bóh bė prajiť: „Kotryž džen ty budžesz wat njeho jěšč, budžesz kmiercze wumrjecz. Ale had praji: „Ty njebudžesz wumrjecz!“ Wón šaprė potajkim Božu wěrnoscj. To je tola hrosnje, prajisz ty, ale by to tež pschezo w twojim žiwjenju prajiť. My wěnty wschitzy i biblije, fe schule a i paczeťkich hodžin: Bóh njeda so sa kmičch něcz, ale šchto je to, hdyž pschezo šašo k'wšchiny, ach, Bóh njebudže tať kšlostacz, hdyž tež ras hrěschiny, wón je nam tola šam tajki khablažy kharakter, tajku naturu dať. — A nětko tšeczi nadbėh. Had praji: „Wny njebudžecze kmiercze wumrjecz. Ale Bóh wě, so kotryž džen wot njeho jěšč budžecze, so budžetej waschej woczki wotawrejnej, a budžecze jako Bóh a budžecze wjedžecz, šchto je dobre a šle. Had spyta tu i Božej podobnosczki a wón dabudže. Ale to, šchtož je jenož psches najwyschichu pošlu'chnoscj dozpicz, to staji had Žěwje jako plód hrěcha psched woczki. Tať praji spytowať dženka hiščeje, njedaj so dlěje swjasacz, wužiwaj w'cho. Šchodž jenož sa mnu, pola mje dyrbišch prawe wješkela něcz, ja wotamknu tebi prawy paradis, hlaj, ja mam šbože w mojej ruzh, w kotrymž jenicžke spokojenje namaka'ch. To je hlóš spytowarja, kiž našchu du'chu dže, a tať wjedžesche naš jatanaš i winje.

2. Šať šadžerzi so najprjedy Žěwa? Hiščeje ma pschi spoczatknu móż w febi, kiž je Bóh jej dať. Wona myšli na Božu šasnju a wotmošwi tehodla: My jěnty wot plodow tych šchtomow w tej šahrodze. Ale wot ploda toho šchto ma, kotryž je šchjedža teje šahrody, je Bóh rjeť: „Njejěščje wot njeho a so tež jeho nje-dótkajče, so njebyščeje wumrjeli. Ale hižom přeni nadbėh ju pschwinje. Wona njemóže ani ně, ani haj prajicj, wona mje'czi a pola přenjeho nadbėha je žy'e šlepa, wona jě. Wona jě, luby šobuššeszczano, špósnajesch w Žěwi narod našchich dnjow, špósnajesch šebje šameho šašo? Najprjedy mějachmy tež my šnadž někajku móż w febi, ale wona so pschezo bóle šhubjowasche a my šmy padnyli do hrěchow a winy. Ale niž došč i tym! My cžitamy: Žěwa jědžesche a da tež šwojemu mužej. Tať je, hrěch cžehnje tež druhich do njesboža, jedyn budže druhemu i škaženju, cžłowjeť dyrbi tež to šle dale dacz a pschindže psches to do pschezo wjet'cheje winy. — Ale hiščeje jene praschenje. Džerzi spytowať tež, šchtož šlubi? Haj, Šadam a Žěwa stej wopradowže jako Bóh, ale jenož tať daloko, so stej po šwojci woli cžinilej jako Bóh. Ale ša to je so šwjasť luboscje rostorhať. Woczki šu so woczniše, ale kať Šadam, dyrbi tež Žěwa špósnacz, do kajteho šubjenštwawa je psches šwoju winu pschi'chła. Wona wě, šchtož je dobre a šle, ale wona dyrbi špósnacz, so je spytowať ju jebať, a so je jej cžer-nje do ruki dať. A njeje to tež dženka hiščeje tať? Kelko šubjenštwawa a kelko šallecža je hrěch do šwěta pschinješt. Šotre bėchu najcžej'che hodžiny twojeho žiwjenja? Njebėchu to te, hdyž by špósnal, so by hrěschil a so wot twojeho Boha džělil. Šotre šu najhorzysche šylšy? Njejku te, kiž so na hrěch šakaja? Tať špósnaj twuju winu, ale potom njedyrbišch šadwėlowacz, ně, šuršum corda, wutroby do wyškosczje, dať so psches šwojaty poštny cžaš, i twojemu šbóžnikėj a wujednarzej wj'šč.

3. Žesuž je paradis, kiž bu psches hrěch šhubjenty, w Gethsemane a Golgacze šašo dobyť. Našche hėšlo rěka tehodla: wot hrěcha i šbóžnikėj hrěchow, wot špytowarja i wujednarzej. We

šchizju namakamy tež šchtom toho špósnacza dobrego a šleho, haj tam špósnajemy to najšpěšche: luboscj, kiž so ša naš poda a woprjuje. Še šchizjej džemy pohladacz i tym šamym požadanjom, kať něhdy Žěwa i šchto meji w paradisu. Šóždy džen, a hdyž šu jenož někotre minuty, džemy fe šchizjej hladač, tať dolho, doniž njedyrbimy pschewinjeni wot luboscje Žesom Šhrysta šawacj: luboscj, ja so podam cži, džu twój wostacz wostajuje. Š tuteho wusnacza budžemy wschėdnje nowu móż namakacz we bėdženju pschecžawo hrěcham, w tutej mozy budžemy tež pschezo šašo a šašo dobyč a my šmy tať wopradowže na puczju, so budžemy jako Bóh. Šamjen.

D o s y n t.

Š Ameriki pschindže hlóš a dže psches ewangelske šopjenka, kotryž je tať rjeť došyť i tomu, šchtož „Bontaj Bóh“ w 8. cžišle pišasche i Lutherowym pošmjertninam. Žesuwita Šurcott we Špósnocznej Americy praji mjenujzy tole: „Wot ščončenja wójny kłócža so tu ludžo šylnje fe katol'skej zyrkwi w Něm'skej. „Lutherštwow“ leži na šmjertnym šožu; bu we wójnje a wošebje po wójnje tať šbite, so so wjazy nješėhnje. Šo je so Lutherštwow we Něm'skej tať do hromady šyplo, ma šwoju pschicžinu wošebje w tym, so je Lutherštwow (t. r. lutherška ewangelska zyrkej. red.) na pėšť twarjenty dom, a so tať njemóže'che we wicchorach wulšese wójny wostacz. Šchėzor je wohnity Lutherški, bė h'owa proteštantiškeje zyrkweje w Něm'skej. Šchėzor bu poštorčženy a i nint lutherška Něm'ska. Šult, kotryž i Lutherom mějachu (Lutheršultus), je so hacz na malicžkosczje pominyť. Žeho pschiwišowarjo šu febi toho wėdomni, wjedža, so je žy'e podarmo, špytacj jemu šhubjemu wěž podpjeracz. Žehodla daloko a šchėrofo wotpad. Tutón wotpad je wošebje w Šruskej nadpadny; pschetož Šruska je we wjetšchinje proteštantiška. Šužno-Něm'ska a Rheinška stej katol'skej. Wot tam stawaju so žalostne nadpady na Šrusku, a wušbyť toho je, so jich wjele do rymka Štatol'ikow šastupja. Něm'szy je'witojo šu wjednizy tuteje armeje pschestupjazych. Šim mamy so wošebje džafowacz, so so Lutheršzy i šadlu wrócža, wot kotrehož buchu psched lėštotytkami wotšakani abo wot kotrehož šu so bjes wjedženja šabludžili. Šatol'ska zyrkej je wot dawna a nětkole wošebje najšylnišchi šchit pschecžiwow šoziališmej, kominunizmej a bol'schewizmej w Něm'skej. Něm'ska budže jenož a jenicžzy psches katol'sku zyrkej psched bol'schewizmom wušchowana. Proteštantizmus je njemóžny. Žehodla drje móžesa katol'sku zyrkej i prawom „čornny štrach“ ša proteštantizem a bol'schewizem mjenowacz, ša wóžny kraj njeje wona jenož žadny štrach, ně, wona je jeho wumóžerka. Žesuwitojo šu armeja, kotraž je hotowa, so ju wjedu pschecžiwow Čžerwjenym. Še šylami pschiwaleja so Lutheršzy do katol'skeje zyrkweje, honjeni wot nješnateho šaczucža. Špósnaja w njej wěrnny trošcht ša šrudnje tyšchenu něm'sku wutrobu tuteho cžaša, jenicžke wumóženje ša kraj.“ — Pola tuteho žesuwity stej wutroba a huba psches jene. A hdyž hewať a i tamnoho nastawka ničžo njepštny, tu dyrbišch so to tola domadžacz a špósnacz: „Ewangelsko-lutherški šchescžijano, ewangelsko-lutherška šchescžijanka, tu dže to wo tebe a to twoje!“ Ale i dohom tež wěsch, so je wón hubu psche jara wocžiniť, šnadž febi myšlo, so to ničžo njewadži, došelž Něm'ska pschit w'chěch kóžach a žepelinach tola hiščeje trošchtu šdalena wot Špósnocznej Ameriki; pschetož „makki kusť“ hinať ta wěžka šo tola ma, hacz by to dyrbjalo po pschecžu tuteho je'wity tať byč. A tutón „makki kusť“ je pschi tym trošchtu wulki a nah'adny. W jeho nastawczku namakasch šmylene nahladny, haj wopaczno'cže. Šužno-Něm'ska njeje katol'ska, ale jenož něhdyže dwė tšecžinje, a runje tam je „Lutherštwow“ wscho drube, jenož niž jako by

„na hujertnym ložu“ ležalo. A sješd Lutherſkich zplého ſwěta w Eisenachu chze mi tež wo něčim druhim ſwědczič; njebě tam nicžo pytnyč, ſo ſo bojimy a ſadwělujemy; ſmy tola tež we „Pomhaj Bóh“ wo tutym sješdže w Eisenachu čžita'i. Kžežor njebě hlowa protestantiſma, njeje tola na pſch. w Saſkej nicžo do zyrkwinskich wězow prajicž měl. A potom „ſo ſo Lutherſky ſe ſylami do katol'keje zyrkwje pſchiwaleja“ je wjazy hacž pſchewnaty wuras; bychče-li licžby wuſtupow a ſaſtupow prawje woblicžili, by ſo wam něčto druge ſjewiſo. — Widomny dopoſas pſchecžiwow tajkemu pſchiwalej je tež ſuſodna Čžěſka, do kotrejž ſtatyſkazy i katol'skeje zyrkwje wuſtupichu. — To'e njech je tu k dorowumjenju naſtawka w čžihle 8 a ſ dobro m dorowumjenju zplého naſcheho čžaſa podate. A tež tole hiſchče: My wěmy, ſo ſtej w katol'skej zyrkwi dwě mēnjeni abo dwaj nahladaj. Čži ſeni, — a tutych namakaſch woſebje w Němſkej, — praja: „My katol'koje chzemy w mērje žiwi byčž i naſchimi protestantiſkimi ſobuwobwědlerjemi a my jich proſymy, ſo bychu nam pomhali, ſatyſacž žórta hidy.“ Čži druhy pač ſe wſchey mozu a ſe wſchēmi křēdkami ſa tym ſteja, protestantiſkej na „hujertne ložo“, k hujerczi dopomhacž a romſkemu bamžej dobročž knježſtowo na wſchēch duſchach. A ſchto my ewangelſky abo ewangel'ko-lutherſky kſchecžijeno? My pſchiwolamy ſebi, doſelž tuto ſtejniſchčežo pſchecžiwow nam widžimy, ſe ſłowom tydžē'ch:ho tekſta: „Ewangelſki, ewangelſka, ſtej na ſtraži teho Krijeſa! Stej ſe ſwojim ewangelijonow tač, kaž naſch Luther ſteje'ch, wuſnawajo: „Tu ſteju! Hinač njemōžu! Bóh pomhaj mi! Hamjen!“ A my mamy ſo po tym! A ſaſo: my prajimy ſe ſprawnej wutrobu: „My ewangelſky chzemy w mērje žiwi byčž i naſchimi katol'kimi ſobuwobwědlerjemi a proſymy jich, ſo bychu nam pomhali, ſatyſacž žórta hidy.“ — A p'chipōdla hiſchče: „My ewangelſky Čžerbjo prajimy tež „naſch Luther“, w žiwjenju, na k'čžy a tu, njech ſo to njedawno tež něčtōn ſa tutōn kamjen ſaſopny; we wězy ewangeliona njeidže nam to wo nazionalitetu, wo narod, ale wo wěru a wěryžehy jenicžy; w tym ſu i nami pſchew jene tež ſłowjanſky wěrybratſja w Čžě'kej.

Ewangelſko-lutherſka zyrkej po zplēm kraju.

„Ewangelizčy Božol“, wukhadžy w Liptowſkom Čžw. Mikulaſchi podawa w ſwojim 2. čžihle tuteho lěta roſprawu a woblicženja wo tym, kač jara a kač daloko je ſo ewangelſka lutherſka zyrkej pſchew zplē ſwět roſpſchestrēka. Podawſchi krotki roſhlad wo wuſchestrēwanju kſchecžanſtwa hacž do ſrjedžnych lětiſtawow piſche naſpomnjeny Božol: „Pſchichčo je ſtaženje a čžma... Č tuteho babylonskeho jaſtwa je wumohl zyrkej wuſwoleny muž Boži dr. Martin Luther.“ Mjeſ druhim ſpomina tež na sješd Lutherſkich w Eisenachu; ſkōncžnje podawa licžby a ſapiſt, kotryž njech je tu doſpōlny podaty, doſelž wěſče jich wjcle ſajimoje:

„Wſchitkich ewangelſkich auguſtaniſkeho — Augſburgſkeho — wuſnacžja je na ſwěče 81 milionow... W ſčžehowazym chzemy podacž woblicženje ewangelſkich auguſtaniſkeho wuſnacžja po jenoſliwých krajach.

Němſka	42 000 000
Čžw. dſka	5 813 000
Čjednocžene Staty	3 600 000
Finſka	3 300 000
Danſka	2 921 000
Norwegſka	2 611 000
Pōlſka	1 500 000
Ruſka	1 500 000

Litowſka	1 425 000
Čſniſka	925 000
Čžěſkoſłowakſka	650 000
Madžarſka	528 000
Braſilſka	475 000
Rumunſka	400 000
Kanada	300 000
Franzowſka	300 000
Indiſka	260 000
Žužnokłowjanſka	250 000
Žendželſka	250 000
Žužna Afrika	213 000
Ruſka	170 000
Čhwiza	150 000
Polandſka	100 000
Island	90 000
Madagaſkar	85 000
Argentiniſka	75 000
Čhile —	45 000
Čhina	44 000
Belgiſka	25 000
Ita. ſka	20 000
Čhotiſka	20 000
Greſka	15 000
Japanſka	3 500
Peru	2 000

„Naſcha zyrkej“, tač ſkōncžni Božol ſwoju roſprawu, „je, kač widžimy, roſſchērjena po wſchitkich kōncžinach, ma powſchitkowny kharakter, powſchitkowny ſwětowy wuſnam. Zeje ſtawſny a ſtawſny ewangelſkich narodow ſu ſe pſchewwědcžnym ſwědkom, ſo je wona dala a wuſnawala pōſelſtowo žplēm kſchecžijaniſkemu ſwětej. Bóh budž tež dale i njej w jeje ſpomōžnym džēle!“

K tomu pſchidamy: Wězywuſtojni praja, ſo je na ſemi 1 544 000 000 wobwědlerjow. Č tutych ſu 535 000 000 kſchecžijaniſkeho wěrywuſnacžja, mjeſ nimi 255 000 000 romſko-katolſkich, 106 000 000 greſko-katolſkich, 166 000 000 ewangelſkich a 8 000 000 wſchelatornych druhich i kſchecžijaniſkeho wěrywuſnacžja.

Zyrkej a ſtat.

Wobady a jich pſchewſteječerſtwa buchu w tutych dnjach i notwa na to poſaſane, ſo ma ſo ſa p'chichodny nalētny poſutny džen ſchulerjam wot wučerjow domownoſč dacž, ſo ſo na wuhotowanjach ſwojeje zyrkwje wobdželicž; žadanje ma ſo piſomnje wučerjej wot ſtar'chich abo tych, kotryž maja ſo ſa džecžo ſtaracž, i čžaſom ſapodacž. Džecži maja ſo pač potom tež pſchi hłownych abo džecžaznych Božich ſlužbach wobdželicž. Tehorunja maja ſo i čžaſom kantorowo namowjecz, ſo ſebi ſa Bože ſlužby poſutneho dnja w prawym čžaſu wuſwobodženje wot ſchul'keho roſwucžowanja žadaja. Po wuſaju miniſtra kulta, džen 14. januara 1924, je tež dale ſbēhnjene ſaſaſanje ſchulſkich modlitwow a kherlučow. Wot nētko hme ſo ſchulſka modlitwa ſaſo ſpēwacž a wuſnjenje zyrkwinych kherlučow hme ſo tež ſwōnka nabožnych hodžinow ſtacž. Wſchitzy, kotrymž to ſaleži, maja ſo wo to ſtaracž, ſo ſo to wjcho nētko ſaſo ſtanje. — Njech tole nowe poſtaženja k tomu dopomhaja, ſo ſo pſchichodny poſutny džen — 19. mērza — ſwjeczi jako to, ſchtož je jeho mjeno k žohnowanju jich wjele! A tajki žohnowanja poſny čžaſ njech je ſa naſch zplē lud tež pōſtny čžaſ, kotryž ſmy nētko ſaſo naſtupili.

Abrystuß ja naß.

Pobožny předař Boos, kotryž tať rjenje wo „prawychcžin-njenju s wěry“ předomawšče, běšče přjedy struchly, frudny. Ze-neho dnja wón khoru wopyta a jako widžesche, so běšče to po-božna a ponizna dušča, rjetny wón k njej: „Wy džě móžecze pra-woje czishe a sbóžnje wumrjecz?“ Wona šo woprascha: „S wot-kał to?“ Boos wotmołwi: „Dokelž seže pobožnje žywa byla.“ Oha jemu khoru wotmołwi: „Wy seže mi prawo mēšchniř a rjany troschtar! Šdže dyrbjala ja p'chincz? Šak mohla ja psched Bo-žim kudom wobstacž, hdžez mamy wotmołwjenje datwacž wo kóž-ďym njewužitnymy šlowje? Tu, na Jesuša, mojeho wumóžniřa móžu ja stroschtuje wumrjecz.“ Teke šlowa jemu do wutrobny dyrchu. Wot něřka wón předomawšče: „Abrystuša ja naß.“

Šdy jutry?

Šizo ras pokasachmy tu na to, šo wo tym jednaja, šo bychu šo jutry na wěřtu njedželu položite. Je to w tu šhwilu wošebje šwjast ludow, kotryž šo s tutej wězu šaběra. Do hód rěřasche, šo šnadž hižo tute jutry, kotrež šu tať pošdže, na nowy wěřty džěň položja. Tať daloko pať ta wěz hiščeje njeje. Tež „wubjerř ewan-gelskich zřřkwojow“ bu tu wo radu a mēnjenje praschany. Wón šo tať wupraji, šo je ša tajři wěřty termin jutrowneho šwojedže-nja, hdžy šo wšchě řičesčjanřte zřřkwoje ša jemu a šamšnu nje-ďželu mēřza ša jutrownicžku wřacž, to tež wošebje tehodla, šo njeby šo mēř passionřteho czaka, wošebje czicheho tydženja řasř psches džěla a wobřtaranja, kotrež ma přěni džěň řaprleje tať pscheco ša šobu. W tu šhwilu šu šo na wšchě ewangelske zřřkwojine wyschnosče Nēmskeje wobrocžili, šo bychu šo tež tute wo tutej na-ležnosčji wuprajite. — Wěřče by dobre a wužitne bylo, šo šo jutry na wěřty džěň položja, najpschihodniřchi je drje ša to pošlednja njedžela mēřza.

Šy šy tón muž.

2. l. Samuela 12, 7.

Denke, miřionar njeř Indjancžanjemi nam wo pošhanžy šledowaze powjeda: Indjansřka žona, kotraž běšče husto ře mřchi pschisřka, jemu ras prajesche: „Husto do waschich řičesčjanřkich řhromadžisřnow du a tam něřčto řlyřchu. Tať je pošlednju nje-ďželu wucžer wřchitřo runje tať wopiřal, řaž je to mojej wutrobje. Pscheco řebi mřřlach: něřko budže wón nadobo prajicž: tam wona řebži, w kotrejež wutrobje tať je. Praj mi tola, ř wotkał tamny to wě a řčto jemu to praji?“ „To čžu tebi rad roř-řařnicž“, džesche miřionar. Wón runje czisřte Bože šlowo pschi-powjeda, a Bože šlowo je, řčtož ř nasčej wutrobje rěčji. Šdyž čžemy tuto šlowo něřkole řlyřšecž, potom Bóh psches šwojeho dušča na naschich wutrobach džěla a nam wuřařni, šo je ř nam rěčžane. Potom drje widžimy a řlyřšimy, řať woprardže ř nami řteji, a řoždy řebi mřřli: to je mi prajene.“

Bože šlowo tež nam džęňša dočž prajicž ma. Njech czita tola wyschnosčž ras Sirach 10, 1; poddani a czeledž 1. Pětr. 2, 18; njech džěłodawarjo wopeminaja řak. 5, 4; řir. 7, 22; džělaczerjo řir. 40, 18; mřodžina řir. 23, 7; nasch žřty lud Matth. 6, 33. Šoždy móže dořčž namakacž, hdžy šwjate piřmo czita abo Bože šlowo řlyřchi, hdžez řebi prajicž dyrbi: to je mi prajene! Wěřo, ř temu pošorna wutroba řlyřcha. W. w Š.

Wřchelle ř blisřa a ř daloka.

Šserbřte špěwarřte. W „Šserbřkich Notoinach“ wosřewja ř řarať Šandriř-Ššlepjanřki šwoje mēnjenje a pschecž ř tutej

tať waznej wězy; wo wřchelaim je psches jene ř tym, řčtož bu tu w „Bomhaj Bóh“ ř nasčěraných mēnjenjow ř řřitř. prajene. Ř tuty m pschidamy dale: Šo by ře řerbřřimi špěwarřřimi řerbřřej wořadže řlyřicž mohł řerbřři duchowny, řřebamy jich wřazny řerb řich bohokřlowow. Ša řtudio m pať njedokahaja tať něřo-tremu řřěđki. Tať řřebamy pomozny řa řtudio waznych. Tuž dyr-bimy pomoz pschijnjesčž a to najlěpje psches „řowarřřtwa ř pomozny řtudio waznych Šserbow“, kotrež pscheco řařo wo pomoz prošy, řaž njedawno tež nasche řerb ře řowarřřtwa wo pomoz prošesche. — Dokelž tola nowe špěwarřřte, njech tajře abo njech řinajřsche, tať bōřny njepřchidny, je jich wjele prošřwa ta, šo by šo pošledniř pschidawř, kotryž je rořpschědaty, hiščeje ras wocžisčesčal a ře bōřny! —

Š Ruřowřteje. Něřčto podobne řaž řa njedawno ř řamje-nizy piřasche, řhonimy tež ř Ruřowřteje; je tam hłód po Bōžim řřowje! Tam czěřlaja ře řiwěta ř Bōhu. Tuty m powěřčjam ře Ruřowřteje móžesč wěřicž, dokelž je pschecžitwo řwojeji woli jedny ludowny řommiřar bol'čewiřow wobřwěđcž. Šhonimy to ře wřchelaim řtron, šo tam nabožne řibanje džę psches žřty řraj, wošebje pať psches wjeřny lud. Tať piřche řublet ř južneje Ru-řowřteje: „Šizo řapocžatř nasřny bēchu wřchě pucže ře řlōřčtraw pošne nutřnych putniřariřow, řotřř bēchu řařo dužy ř řary m řwu-cženy m řwojaty m mēřřnam. Na agitaziju abo řchěčřwanje, kotrež njepřchecžěřo nabožny czěřřachy, njedžřwachy; pošřuchachy drje na czeřřwency řchěčřwarjow, potom pať džěchu, ničž njepřa-řawřchi, řwōj pucž. Tole řadžerženje ratařřkich putniřariřow ře ř tať wulřim řačřisčesčom na wjele ř řych ratařřkich řommuňisřow řo wuřnachy, šo řenje wřazny jako řchěčřwarjo pschecžitwo nabo-žiny njewuřřupja.“ — Šodobnje piřche řo ř pošřozneje Ruřowř-teje, tu pať šo tať wulře nadžije na tuto nabožne řibanje nje-řtajeja, a to tehodla niz, dokelž je, řaž řo praji, řara husto pschi-wěra ř pschicžinu tuteho řibanja. Řěřa to ř jeny m řisčje: „We hčezje tež řeh najnjeshmanřscheho řwěčži řo wěčřna řwěčřla pschēb řwojaty m wobřřom. Bōže domy řu pschi řoždej mřchi pschēpře-njene, do řlōřčtraw řo czěřčesčja, popojo řu cžesčřeni řaž řenje přjedy; ratař njepapocžina ničž bjes modlitwy a njepřchěřawaje cžini řnamjo řchizja. Je to jene wuřnamne řibanje, w kotry mž řtej móžnej rořřacze a hřřa, šo řu řnadž w řatostny ř řandženy ř lēřach řhubili řbōžnočž duřche.“ — W Mořřtwe řu to džěň a wřesřchich řarosčřach dla tajřehy nabožneho řibanja a wuřwicžja — cži wjednizy bolschewiřow mjenizy. Njeřřu řo tež řomdžili, pschecžitwo tomu řwoje řřěđki wutřebacž. Wjeřne duchownřřtwe byřwa ř nowa pschēsčřehane. Šo bu njedawno patriarch řichon ř nowa řajaty, ma drje řwoje přěnje pschicžiny tež w tuty m řibanju. — Tole ř Ruřowřteje, w kotrež postajichy a pošřwje-cžichy postavu řudajřha řřchariřa jako pošmniř.

Řisřtowanje.

Řenjeřa duchowni řu prošřeni, řwoje nawarřjaze nastawři abo přěđowanja po móžnosčji tať wobřchěrne podawacž, šo tať něřdže přěňju a poš drubeje řtronny řjelnja, niz mjenje a tež niz wjele wřazny. Š dobom řu prošřeni, šo njebychu na dal-řche poščęne nastawři řabyli a pscheco wřcho tať řapōřřali, šo je wřcho wutoru w cžisčesčřeni.

Ředaktor.

Řisřtowanje.

Ř. w Ša. řa Řem. — Ř. w Šu. řa Řc.

Šamolwity ředaktor: řarať Wřřgacž w Mořřacžřach.